

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/222/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118359079
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118359079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudkýň JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Zity Nagypálovej ako členiek senátu, v spore žalobcu X. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I. I., A. XX, XXX XX, zastúpeného Lion Law Partners s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 14A, 974 01, IČO: 36 862 461, proti žalovanej A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v I. I., G. Z., XXX 01, zastúpenej advokátom Mgr. Henrichom Schindlerom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, 974 01, IČO: 40 887 481, o zaplatenie 3.900 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/84/2018-195 zo dňa 19.06.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, ktoré mu je žalovaná p o v i n n á zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.900 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 15.01.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a tretím výrokom rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% na účet jeho právneho zástupcu tak, ako budú vyčíslené po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením (tretí výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ustanovení §451 ods. 1, §136 ods. 1, §132 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj len „OZ“) a po vykonaní potrebného dokazovania konštatoval skutkový stav, že strany sporu žili dlhodobo ako druh a družka, spoločne finančne hospodárili. Pri dlhodobom vzťahu dochádza zákonite ku zmiešavaniu majetku, z ktorého vyplýva fikcia nadobudnutia do podielového spoluvlastníctva, upravená v §136 OZ. Pokiaľ jedna strana tvrdí opak, je povinná ho preukázať ako výnimku z tohto pravidla. V danom prípade v priebehu konania medzi stranami nebolo sporné, že spoločne žili, spoločne finančne hospodárili a na účet, vedený na meno žalobcu v Tatra banke a.s., vkladali obidvaja finančné prostriedky. Žalovaná mala k tomuto účtu dispozičné právo, ktoré v priebehu ich spolužitia realizovala. Nebol sporný obsah ich dohody ohľadom spoločného hospodárenia s týmto účtom v tom smere, že žalovaná vyberala z neho finančné prostriedky, potrebné na úhradu bežných nákladov na domácnosť a na ich spoločného syna; o všetkých výberoch, menších alebo väčších, v prospech spoločnej domácnosti alebo v prospech tretích osôb, žalovaná žalobcu informovala. Strany sporu zhodne potvrdili ukončenie spolužitia v mesiaci jún 2016.

Dňa 29.10.2016 žalovaná vybrala z predmetného účtu 3.900,- Eur. Nejednalo sa o výber finančných prostriedkov, ktoré mali byť použité na zabezpečenie chodu domácnosti a spoločného syna, ale na uspokojenie výlučných potrieb žalovanej. Okresný súd dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že

výber týchto finančných prostriedkov bol realizovaný bez súhlasu žalobcu, pretože samotná existencia vedomosti o výbere neznamena súhlas s výberom; udelenie súhlasu s výberom tejto sumy žalobca poprel a žalovaná túto skutočnosť nepreukázala. Žalobca preukázal, že v júni 2019 bol na účte mínusový zostatok a následne na tento účet vkladal finančné prostriedky výlučne sám. Po tomto dátume teda nedochádzalo už ku zmiešavaniu majetku strán na tomto účte a žalovaná nemohla realizovať práva, vyplývajúce z podielového spoluvlastníctva k finančným prostriedkom na tomto účte; takáto dispozícia s účtom žalobcu žalovanou bola dňa 29.10.2016 realizovaná neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu. Preto okresný súd žalobe vyhovel a priznal žalobcovi okrem žalovanej istiny aj príslušenstvo - úrok z omeškania. Ku bezdôvodnému obohateniu za použitia §563 OZ (podľa ktorého, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvý deň po tom, čo ho o plnenie požiadal veriteľ) a za použitia §517 ods.2 OZ priznal žalobcovi úrok z omeškania od 15.01.2019, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanej, ktorým dňom sa žalovaná dostala do omeškania, keďže žalobca nepreukázal, žeby požiadal žalovanú o plnenie skôr. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa zásady úspechu v spore v zmysle §252 ods.1 (správne §255 - poznámka odvolacieho súdu) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „C.s.p.“).

2. Voči prvému a tretiemu výroku rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná, pretože konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne právne posúdenie veci a nesprávne vyhodnotenie dôkazov namietala preto, že u nej sa nejednalo o bezdôvodné obohatenie, keďže na výber finančných prostriedkov mala právny dôvod - plnenie dlhu a na druhej strane žalobca mal o výbere vedomosť, vopred s ním súhlasil a z následnej komunikácie medzi stranami sporu vyplýva, že s týmto výberom prostriedkov bol uzročený, čo možno považovať za konkludentný súhlas. Okresný súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s dôkazmi, ktoré žalovaná v konaní predložila na preukázanie právneho dôvodu, ako aj súhlasu žalobcu s prevodom prostriedkov. Suma 3.900,- Eur bola poskytnutá žalovanej žalobcom na rekonštrukciu bytu, takže tento jej dal v danej súvislosti súhlas s výberom prostriedkov z jeho účtu, ku ktorému žalovaná mala dispozičné oprávnenie. Ku bezdôvodnému obohateniu nemohlo dôjsť, keď sám žalobca dlží žalovanej finančné prostriedky z titulu ich vzájomného vysporiadania vo výške 40.000,- Eur, ktoré žalovaná investovala do spoločného majetku a v tejto súvislosti prebieha na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 16C/13/2019 súdne konanie o zaplatenie 34.600,- Eur s príslušenstvom. Okresný súd sa touto otázkou v odôvodnení takmer vôbec nezaoberal napriek tomu, že v konaní boli predložené o tejto skutočnosti dôkazy a potvrdili ju aj svedkovia. Sám žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 20.11.2016 vedel o tomto výbere a myslel si, že je dôvodný, keďže mu predtým žalovaná uviedla, že jej dlží 9.000 Eur z titulu investície do trojizbového bytu, konkrétne za platby za pôvodného vlastníka bytu a následne uviedol, že neskôr zistil, že to nie je pravda, čo však nijakým spôsobom neobjasnil, ani nepredložil žiaden dôkaz. Okresný súd sa nijakým spôsobom nezaoberal e-mailovou komunikáciou, predloženou do spisu, z ktorej vyplýva, že žalobca mal voči žalovanej dlh, akceptoval výber z účtu žalovanou a aj po tomto výbere bol žalovanej naďalej dlžný ďalšie finančné prostriedky. Úvahy súdu o vzniku bezdôvodného obohatenia sú nepredvídateľné a prekvapivé, čo je v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý súdny proces a zakladá inú vadu rozhodnutia. Pre preukázanie týchto skutočností boli do spisu predkladané čestné prehlásenia A. I., spoločnej známej žalobcu i žalovanej, ktorá potvrdila okolnosti ohľadom výberu uvedenej sumy a ohľadom existencie dlhu žalobcu.

V spore bolo výpismi z účtu dokázané, že na účet, z ktorého bola suma 3.900,- Eur žalovanou vybratá, bolo v minulosti samotnou žalovanou poukázaných viacero platieb, ktoré túto sumu výrazne prevyšovali. Preto nie sú naplnené ani formálne podmienky na vznik bezdôvodného obohatenia, keďže nevznikol majetkový prospech na strane obohateného a naproti tomu nevznikla majetková ujma, ktorá by mala postihovať žalobcu. Pokiaľ teda boli v minulosti na účet žalobcu poukázané žalovanou prostriedky, prevyšujúce požadovaný nárok na zaplatenie 3.900,- Eur, nemohlo dôjsť k zmenšeniu jeho majetku a teda ani k bezdôvodnému obohateniu žalovanej. Nedôvodnosť nároku bol nepriamo preukázaný aj samotným postojom žalobcu, ktorý napriek takémuto výberu nezrušil dispozičné oprávnenie žalovanej, dokonca ponechal žalovanú spracovávať mu naďalej účtovníctvo, nikdy žalovanú neinformoval o tom, že sa mala bezdôvodne obohatiť a najmä sa nikdy žalovanej sumy nedomáhal, a to ani písomne ani ústne. V konaní nebolo preukázané, že by ohľadom dispozície s účtom bola medzi stranami akákoľvek dohoda, a teda, že by žalovaná prekročila svoje právomoci ohľadom výberu prostriedkov. Okresný súd nesprávne

právne posúdil podmienky a samotnú existenciu bezdôvodného obohatenia v predmetnej veci a na základe vykonaných dôkazov dospel ku nesprávnym skutkovým zisteniam.

Súd prvej inštancie uviedol, že žaloba na súd bola podaná až dňa 15.01.2019; žalovaná vzniesla námietku premlčania, keďže premlčacia doba na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je dvojročná a uplynula dňa 29.10.2018. Z doručených dokumentov nemožno zistiť dátum prijatia žaloby na súde, preto vzniesla námietku premlčania až v odvolaní, reagujúc na dôvody rozsudku okresného súdu.

Uvedenými skutočnosťami sú naplnené odvolacie dôvody v zmysle §365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ C.s.p.; žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v prvom a treťom výroku zmenil, žalobu zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania od žalovanej v plnom rozsahu. Poprel tvrdenia žalovanej, že by sa z jej strany nejednalo o bezdôvodné obohatenie, keďže na výber finančných prostriedkov mala právny dôvod - plnenie dlhu, pričom žalobca mal mať o výbere vedomosť, vopred s ním súhlasil, resp. bol s ním uzrozumený. Žalobca žalovanej nikdy nedal súhlas na výber sumy 3.900,- Eur z jeho účtu, ani nesúhlasil s tým, aby žalovaná túto sumu použila na rekonštrukciu svojho bytu. Takéto tvrdenie žalovanej je nepravdivé a existenciu súhlasu žalobcu s výberom finančných prostriedkov v konaní nijako nepreukázala. Popiera aj existenciu jeho záväzku voči žalovanej vo výške 40.000,- Eur, pretože žalovaná nijako nepreukázala, že sa s ním dohodla na vzájomnom vysporiadaní; toto sú len subjektívne tvrdenia žalovanej. Okresný súd postupoval správne, keď túto skutočnosť považoval za nepravdivú a ani nemal dôvod sa ňou bližšie zaoberať, keďže nemá súvis s predmetom sporu. Ak by žalovaná aj mala voči žalobcovi akúkoľvek splatnú pohľadávku, táto skutočnosť by ju sama osebe nijako neoprávňovala uspokojiť ju svojvoľne výberom peňažných prostriedkov z účtu žalobcu, lebo aj v tomto prípade by sa jednalo o bezdôvodné obohatenie. Ak žalovaná tvrdí, že z jej strany nedošlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, bolo jej povinnosťou v konaní preukázať existenciu právneho titulu, na základe ktorého by bola oprávnená realizovať výber peňažných prostriedkov z účtu žalobcu, avšak dôkazné bremeno v tomto smere neunesla. Okresný súd postupoval správne, keď neprihliadol na účelovo vybraté útržky z e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a žalovanou, týkajúcich sa navyše vysporiadania záväzkov, ktoré nie sú predmetom tohto konania. E-mailová správa zo dňa 03.10.2016 sa týkala vyporiadania za kuchynskú linku a vstavanú skriňu, ktoré po rozpade partnerského spoluzitia ostali v byte žalobcu. K obsahu tejto e-mailovej správy sa žalobca vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 15.02.2019, na ktoré poukázal. V tomto smere považoval za podstatnú skutočnosť, že žalovaná sa domáhala od neho vydania kuchynskej linky a skrine aj prostredníctvom súdu, žalobca s ňou tento spor urovnal a vyplatil jej sumu 1.500,- Eur. Predmetná e-mailová správa nemá žiadny súvis s predmetom sporu.

V priebehu konania sa žalobca vyjadril aj k obsahu e-mailovej správy zo dňa 20.11.2016 tak, že pôvodne vychádzal z tvrdenia žalovanej o tom, že vybraté finančné prostriedky použila na úhradu dlhu žalobcu vo výške 9.000,- Eur, ktorý mal žalobcovi voči žalovanej vzniknúť v súvislosti s nadobudnutím bytu na Golianovej 2 a neskôr, po overení relevantných listín žalobca zistil, že ho žalovaná uviedla do omylu a voči nej žiadny dlh nemá. Bezprostredne po oboznámení sa s týmito skutočnosťami požiadal žalovanú o vrátenie neoprávnenne vybraných finančných prostriedkov, čo doposiaľ neurobila.

E-mailová správa zo dňa 24.11.2016 sa týka vyplatenia ceny za prevod obchodného podielu v spoločnosti ENGINE Slovakia s.r.o., a to z matky žalovanej G. D. na obchodného partnera žalobcu U. S., ktorý sprostredkoval žalobca a teda ide o záležitosť, ktorá opätovne nemá žiadny súvis s týmto sporom.

Okresný súd riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Bez dôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobcu vyplýva najmä zo zhodného prehlásenia žalobcu a žalovanej o tom, že spoločne prestali hospodáriť v júni 2016, v čase výberu predmetnej sumy v októbri 2016 boli vzťahy medzi žalobcom a žalovanou značne narušené, čo vyplýva z výpovede svedkyne C. K., ako aj z predložených SMS správ, a je vysoko nepravdepodobné, že by žalobca v takejto situácii dal žalovanej súhlas s výberom sumy 3.900,- Eur. Žalovaná z účtu vyberala vždy len menšie sumy, potrebné na úhradu nákladov na domácnosť a na starostlivosť ich spoločného syna a teda v prípade výberu sumy 3.900,- Eur išlo o zjavný exces z dohodnutého spôsobu dispozície s účtom. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že nebola preukázané medzi nimi dohoda o dispozícii s prostriedkami na účte, bolo práve jej povinnosťou existenciu takejto dohody preukázať, čo sa nestalo. Žalovaná na pojednávaní dňa 12.04.2019 uviedla,

že žalobcu vždy informovala o výberoch a to aj menších súm. V prípade sporného výberu žalobcu nijako neinformovala.

Ku dňu skončenia partnerského spolužitia žalobcu a žalovanej, t.j. ku 03.06.2016 konečný zostatok na účte predstavoval sumu - 437,51 Eur. Žalovaná už dlhší čas pred zánikom partnerského spolužitia na účet žalobcu nepoukazovala žiadne finančné prostriedky, jej posledné vklady na predmetný účet boli realizované dňa 27.02.2015 vo výške 200,- Eur bez popisu, dňa 23.11.2015 vo výške 180,- Eur „za opravu iPhone D. pre A.“ a dňa 22.12.2015 vo výške 22,90 Eur s popisom „Alza kefka“. Od tohto dátumu nedošlo k žiadnemu ďalšiemu vkladu ani prevodu od žalovanej na tento účet. Za obdobie od 01.01.2015 do 30.10.2016 žalobca na predmetný účet poukázal mzdu súhrnne vo výške 31.676,- Eur a ďalšie vklady v súhrnnej výške minimálne 76.648,- Eur. Neobstojí preto tvrdenie žalovanej, že v minulosti na účet žalobcu poukazovala viacero platieb, a teda žalobcovi nemohla vzniknúť nemajetková ujma. Hoci počas partnerského spolužitia boli na predmetný účet poukazované prostriedky žalobcom i žalovanou, tieto boli priebežne použité na úhradu ich spoločných výdavkov a ku dňu skončenia ich partnerského spolužitia a spoločného hospodárenia boli v plnej výške spotrebované. Počnúc mesiacom jún 2016 nedochádzalo ku zmiešavaniu spoločných finančných prostriedkov a bolo preukázané, že ku dňu 29.10.2016, kedy došlo k výberu, sa na účte nachádzali výlučne finančné prostriedky, patriace žalobcovi. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej o tom, že žalobca sa nedomáhal vydania bezdôvodného obohatenia, pretože viackrát žalovanú ústne žiadal o vrátenie sumy 3.900,- Eur, na čo však žalovaná nereagovala, preto si žalobca tento nárok musel uplatniť súdnou cestou.

Žalobca súhlasí so záverom okresného súdu, že existencia samotného vedomia výberu neznamená súhlas s výberom. Existenciu súhlasu žalobca poprel a žalovaná túto skutočnosť nepreukázala.

K bezdôvodnému obohateniu žalovanej na úkor žalobcu došlo a okresný súd nijako nepochybil pri skutkovom ani právnom hodnotení veci, rozhodnutie súdu prvej inštancie nemožno hodnotiť ako nepredvídateľné a prekvapivé, keďže súd na pojednávaní sporovým stranám riadne prezentoval predbežné právne posúdenie veci, v kontexte ktorého následne aj rozhodol.

Pokiaľ žalovaná predložila listinný dôkaz - čestné prehlásenie A. I. - tento nie je možné v odvolacom konaní vykonať, pretože sa jedná o neprípustnú novotu v odvolacom konaní a nie sú splnené podmienky na doplnenie dokazovania podľa §366 C.s.p..

Nedôvodne je vznesená aj námietka premlčania. Ako dôkaz predložil doručku k návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorým si uplatnil predmetný nárok, z ktorej vyplýva, že návrh bol súdu doručený 29.10.2018, preto jeho nárok nemohol byť premlčaný.

4. Žalovaná v replike zotrvala v podstate na dôvodoch odvolania. U nej sa nejednalo o svojvoľný výber finančných prostriedkov vo výške 3.900,- Eur z účtu žalobcu, ale o výber s vedomím a súhlasom žalobcu, ktorý vedel, že voči žalovanej má dlh, a teda v čase, keď potrebovala finančné prostriedky na rekonštrukciu, tieto jej takýmto spôsobom poskytol a tým svoj dlh čiastočne ponížil. Tvrdenie žalobcu o tom, že o výbere nemal vedomosť resp. nesúhlasil s ním, ona v konaní preukázala e-mailovými správami medzi sporovými stranami, ktoré žalobca nepochybnil počas celého sporu. Pokiaľ aktuálne tvrdí, že e-mailové správy boli vytrhnuté z kontextu, sám žiadnu komunikáciu, ktorou by tento kontext objasnil, nepredložil. Žalobca nepreukázal ani, že bezprostredne po oboznámení sa so skutočnosťou, že ho žalovaná mala uviesť do omylu, túto požiadal o vrátenie neoprávnene vybraných finančných prostriedkov a nepreukázal okolnosti, za akých mal byť uvedený do omylu. Žalovaná naďalej eviduje pohľadávku voči žalobcovi vo výške 34.600 Eur, ktorá nie je do dnešného dňa uhradená. Suma na účte žalobcu v júni 2016 neodzrkadľuje výsledok spoločného hospodárenia žalobcu a žalovanej, keďže toto nie je jediným majetkom, ktorý mal hospodárením vzniknúť. Výrazný nepomer medzi majetkom, ktorý počas spoločného hospodárenia žalobca a žalovaná nadobudli, mal byť rehabilitovaný uzatvorením dohody o urovaní, výsledkom ktorej mala byť povinnosť žalobcu zaplatiť žalovanej 40.000,- Eur. Žalovaná, resp. jej rodina sa finančne podieľala na kúpe a rekonštrukcií dvoch bytov, ktoré obidva nadobudol počas spolužitia práve žalobca, pričom žalovaná na druhej strane zo spolužitia žiadny majetok nenadobudla; túto rozhodujúcu okolnosť okresný súd absolútne nezohľadnil.

Je nepravdivé tvrdenie žalobcu o súvise medzi nadobudnutím obchodného podielu v spoločnosti ENGINE Slovakia s.r.o. a e-mailom zo dňa 24.11.2016; jednoznačne ho vyvracia čestné prehlásenie K. K., ktorý mal financie na prevod podielov zapožičať žalobcovi až 18.05.2017.

Rozhodnutie okresného súdu trpí viacerými vadami, keď nesprávne vyhodnotil skutkový stav, ako aj vykonané dôkazy a nesprávne právne posúdil, keď neboli naplnené podmienky pre vydanie bezdôvodného obohatenia.

Žalovaná svoje vyjadrenie ešte doplnila a predložila doklady o použití finančných prostriedkov na kuchyňu, spotrebiče a vstavanú skriňu, čo potvrdzuje jej tvrdenia v priebehu celého konania, ako aj

čestné prehlásenie A. I.. Uviedla, že žalobca súčasne nepoprel, akým spôsobom mali byť prostriedky, ktoré boli predmetom sporu, použité. E-mail zo dňa 03.10.2016 dáva jasný dôkaz o vóli žalobcu a jeho súhlase s výberom finančných prostriedkov.

Poukázala na to, že dňa 23.02.2017 podal žalobca ako navrhovateľ návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 37P/64/2017, v ktorom bol dňa 28.02.2018 vydaný rozsudok a na odvolanie žalobcu rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 15.08.2018 pod sp.zn. 17CoP/25/2018. Za obdobie trvania tohto konania od 23.02.2017 do 15.08.2018 žalobca ani raz nespomenul, že predmetný výber 3.900,- Eur bol neoprávnený a že tento bude žiadať späť, pričom bol započítaný do výšky príjmov žalovanej pri určovaní výšky výživného, z čoho je zrejmé, že žalobca bol s výberom prostriedkov uzrozmeneý a túto sumu nikdy späť nepožadoval. V predmetnej veci bol zastúpený totožnou advokátskou kanceláriou a v danom čase žalobca aj jeho právny zástupca vedeli o tomto výbere prostriedkov a navyiac trvali na tom, aby bola žalovaná suma vo výške 3.900,- Eur ako príjem započítaná pri určovaní výšky výživného.

5. Žalobca v duplike poukázal na to, že žalovaná opakovane uvádza skutočnosti, ku ktorým sa on už vyjadril v rámci konania na súde prvej inštancie, ako aj vo svojom vyjadrení k odvolaniu, pričom s argumentáciou žalovanej sa v plnom rozsahu vysporiadal aj súd prvej inštancie vo svojom rozsudku. Poprel tvrdenie žalovanej o tom, že nijakým spôsobom nespochybnil obsah ňou predkladaných e-mailových správ. K jednotlivým e-mailovým správam sa podrobne vyjadroval v priebehu prvostupňového konania, ako aj v bodoch 6-8 svojho vyjadrenia k odvolaniu žalovanej zo dňa 16.08.2019, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. Zdôraznil, že nie je jeho povinnosťou preukazovať, akým spôsobom bol žalovanou uvedený do omylu, aj keď túto skutočnosť dostatočným spôsobom objasnil naposledy v bode 7 svojho vyjadrenia zo dňa 16.08.2019. Naopak, bolo povinnosťou žalovanej preukázať, na základe akého právneho dôvodu vybrala z účtu žalobcu finančné prostriedky vo výške 3.900,-Eur, pričom existenciu žiadnej dohody, ktorá by ju na takéto úkon oprávňovala, doposiaľ nepreukázala.

Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že nemala dôvod sa bezdôvodne obohatiť. Zo samotných vyjadrení žalovanej v tomto konaní vyplýva, že v danom čase potrebovala finančné prostriedky na zabezpečenie vlastného bývania, ktorých sa domáhala od žalobcu. Žalovaná sa tiež opakovane vyjadrovala v tom smere, že sa konaním žalobcu cíti byť ukrátená na svojich domnelých finančných nárokoch a teda mala motiváciu si svoje nároky uspokojiť a to aj svojvoľným výberom finančných prostriedkov z účtu žalobcu. Žalovaná opakovane poukazuje aj na údajné investície, ktoré sama, resp. jej rodinní príslušníci vynaložili na majetok žalobcu. Okrem toho, že žalovaná vynaloženie takýchto investícií nijako nepreukázala, žalobca zdôraznil, že toto konania nie je vyporiadanie majetku žalobcu a žalovanej za obdobie ich partnerského spoluzitia. Žalovaná sa zaplatenia sumy vo výške 34.600,- Eur od žalobcu domáhala v konaní, vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 16C/13/2019, ktoré bolo súdom zastavené uznesením zo dňa 25.09.2019 v dôsledku späťvzatia žaloby žalovanou.

Žalovaná ku svojmu vyjadreniu priložila e-mailovú správu zo dňa 03.10.2016, týkajúcej sa vyporiadania za kuchynskú linku a vstavanú skriňu, ktoré po rozpade partnerského spoluzitia ostali v byte žalobcu. K obsahu tejto e-mailovej správy sa žalobca vyjadril už dňa 15.02.2019, na ktoré poukazuje. Keďže žalovaná sa od žalobcu domáhala vydania kuchynskej linky a skrine aj prostredníctvom súdu, žalobca s ňou urovnal tento spor dohodou, na základe ktorej jej vyplatil sumu 1.500,- Eur. Predmetná e-mailová správa tak nemá žiadny súvis s predmetom tohto sporu.

Predložené doklady, ktorými sa žalovaná snaží preukázať, že predmetné prostriedky boli poskytnuté za účelom nákupu vybavenia kuchyne, spotrebičov a vstavanej skrine, zjavne nemajú žiadny súvis s výberom sumy 3.900,- Eur a zo strany žalovanej sa jedná o účelovú argumentáciu. Vyplýva z nich len, že žalovaná realizovala platbu spoločnosti HILKOVIČ s.r.o. už dňa 28.10.2016, t.j. pred výberom peňažných prostriedkov z účtu žalobcu. Celková výška žalovanou vynaložených prostriedkov predstavovala 1.674,41 Eur. Ak teda v prípade výberu malo ísť o prostriedky, ktoré boli použité na rekonštrukciu bytu žalovanej, nie je zrejmé, prečo žalovaná vybrala sumu 3.900,- Eur, ktorá značne prevyšovala výšku nákladov, ktoré jej v súvislosti s nákupom vybavenia bytu vznikli. Z uvedeného vyplýva, že medzi nákupom predmetného vybavenia a výberom peňažných prostriedkov nie je žiadny vecný súvis a žalobca neudelil žalovanej žiadny súhlas na výber peňažných prostriedkov z jeho účtu na nákup uvedeného vybavenia.

Zdôraznil, že sa jedná o skutočnosti a dôkazy, ktoré mohla žalovaná predložiť už v konaní pred súdom prvej inštancie, preto na ne nemožno v odvolacom konaní prihliadať.

Pokiaľ žalovaná poukazuje na argumentáciu žalobcu v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému synovi, žalobca žiadal zohľadniť, že žalovaná v danom čase disponovala neoprávnenne získanou sumou vo výške 3.900,- Eur. Okresný súd vo svojom rozhodnutí musel vychádzať

zo stavu v čase vyhlásenia rozsudku, kedy žalovaná touto sumou preukázateľne disponovala a naďalej disponuje, pričom žalobca nemá v súčasnosti žiadnu istotu, že mu bezdôvodné obohatenie bude žalovanou vydané. Už v priebehu predmetného konania mala žalovaná vedomosť o tom, že žalobca považuje predmetný výber za neoprávnený, žalobca však nepovažoval za potrebné na túto skutočnosť osobitne upozorňovať v konaní, predmetom ktorého nebolo skúmanie existencie bezdôvodného obohatenia a bola vo vzťahu k predmetu konania irelevantná.

6. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

7. Krajský súd, ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa §34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa §379 C.s.p. z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa §380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

8. V zmysle §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej, ako aj predchádzajúce konanie, spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie dospel ku správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, na základe ktorých súd prvej inštancie správne žalobe v celom rozsahu vyhovel. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§380 ods. 2 C.s.p.).

10. Občiansky zákonník v ustanoveniach o bezdôvodnom obohatení, v §451 ods.1 vyjadruje všeobecnú zásadu, že ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje.

Pojem bezdôvodné obohatenie vymedzuje ustanovenie §451 ods. 2 OZ; uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia: 1/ majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu, kedy ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie, čo znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní; 2/ majetkový prospech bol získaný plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla z neplatnej zmluvy; kedy je zmluva neplatná, treba posudzovať jednak podľa všeobecných ustanovení o zmluvách (§43 a nasl. OZ), jednak podľa ustanovení, upravujúcich ten typ zmluvy, o ktorý v danom prípade ide. Právny úkon, resp. zmluva môže byť neplatná z dôvodov obsahových (§39) alebo z dôvodov formálnych (§40), ale aj z iných dôvodov (napr. §37 a §38); 3/ majetkový prospech bol získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať splnením rozvázovacej podmienky (§36 ods. 2OZ), odstúpením od zmluvy (§48OZ) alebo zrušením zmluvy (napr. podľa §740 OZ); 4/ majetkový prospech bol získaný z nestatočných zdrojov, napr. získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi.

11. Odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že skutočnosti, ktoré žalovaná uviedla v podanom odvolaní, nemajú vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozsudku a nespochybňujú správnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie, ním vykonaného dokazovania ani právneho záveru, ku ktorému súd prvej inštancie dospel, o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej vzhľadom na neoprávnený výber finančných prostriedkov z účtu žalobcu. Skutočnosti, uvedené v odvolaní, neumožňujú prijať záver o nesprávnych skutkových zisteniach, či o nesprávnom právnom posúdení prejednávanej veci alebo, že by konanie bolo postihnuté procesnou vadou (vadami), ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie. Dňa 29.10.2016 žalovaná nepochybne vybrala z účtu žalobcu 3.900,-

Eur, pričom sa nejednalo o výber finančných prostriedkov, ktoré mali byť použité na zabezpečenie chodu domácnosti a ich spoločného syna, pretože v tom čase vzhľadom na ich rozchod už nezdíľali spoločnú domácnosť, ale na uspokojenie výlučných potrieb žalovanej. Okresný súd správne dospel po vykonanom dokazovaní vylúčením strán sporu, listinnými dôkazmi, ale aj výpoveďami svedkov k záveru, že výber týchto finančných prostriedkov bol realizovaný bez súhlasu žalobcu, pretože vedomosť o výbere neznamena automaticky súhlas s výberom. To, že by súhlasil s výberom týchto finančných prostriedkov, žalobca poprel a žalovaná túto skutočnosť nijako nepreukázala. V júni 2019 bol na účte mínusový zostatok, čo žalobca preukázal, a preukázal tiež, že následne na tento účet vkladal finančné prostriedky výlučne on sám. Hoci žalovaná mala právo disponovať s účtom žalobcu, toto jej zaniklo v dôsledku ukončenia spolužitia v spoločnej domácnosti. Akákoľvek dispozícia s účtom žalobcu žalovanou po dni 03.06.2016 bez súhlasu žalobcu bola realizovaná neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu; výber sumy 3.900,- Eur dňa 29.10.2016 nevykonala so súhlasom žalobcu, preto je povinná bezdôvodne obohatenie žalobcovi vydať.

12. Súd prvej inštancie procesnú obranu žalovanej správne vyhodnotil ako nedôvodnú, pričom žalovaná ani v odvolacom konaní nevyvrátila tvrdenia žalobcu o neexistencii jeho súhlasu s výberom finančných prostriedkov z jeho účtu.

13. Žalovaná v odvolaní vznáša námietku premlčania, pretože okresný súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že žalobca nepreukázal, že by požiadal žalovanú o plnenie skôr, než dorúčením žaloby a od nasledujúceho dňa sa dostala žalovaná do omeškania, preto v tejto časti žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti ju zamietol; tento text žalovaná nesprávne vyhodnotila. Z dôvodov rozsudku (body 27, 28) i z obsahu spisu vyplýva jednoznačne, že žalobca žiadal priznať príslušenstvo, spočívajúce v úroku z omeškania v zmysle §517 ods.2 OZ odo dňa nasledujúceho po vzniku bezdôvodného obohatenia - od 30.10.2016, avšak okresný súd s odkazom na §563 OZ správne vyhodnotil omeškanie žalovanej až odo dňa, keď sa o povinnosti plniť žalobcovi dozvedela, t.j. dorúčením žaloby (spolu s platobným rozkazom a ďalšími súdnymi listinami) okresným súdom (viď č.l. 40 spisu). Žaloba bola podaná na okresný súd dňa 29.10.2018 (č.l. 27).

Vo vzťahu k námietke premlčania však považuje krajský súd za potrebné ešte doplniť, že po účinnosti Civilného sporového priadku je potrebné považovať aj námietku premlčania (hmotnoprávna námietka podľa §152 C.s.p.), ktorá nebola prednesená pred súdom prvej inštancie, za novotu v odvolacom konaní, prípustnú len v prípadoch, uvedených v §366 C.s.p.. Zmena oproti predchádzajúcej úprave v Občianskom súdnom poriadku (zákon č. 99/1963 Zb.) je potvrdená viacerými rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít (napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 401/2019). Aktuálna právna úprava je v otázkach uplatnenia námietky premlčania s ohľadom na §366 C.s.p. prísnejšia (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/69/2019-408 zo dňa 27.05.2020, podľa ktorého po zmene procesnej úpravy s účinnosťou od 01.07.2016 nie je možné po zákonnej koncentrácii konania v odvolacom konaní vzniesť námietku premlčania, keď zmenou právnej úpravy došlo k prekonaniu súdnej praxe, ktorá možnosť vzniesť námietku premlčania v odvolacom konaní pripúšťala).

14. Procesná obrana žalovanej v odvolaní, založená na tvrdení, že v opatrovníckom konaní žalobca žiadal zohľadniť, že žalovaná v danom čase disponovala neoprávnene získanou sumou vo výške 3.900,- Eur, neobstojí. Krajský súd z vlastných registrov vylustroval a oboznámil sa s rozsudkami Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 37P/64/2017-613 zo dňa 28.02.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoP/25/2018-701 zo dňa 15.08.2018; zistil, že z ich obsahu žiadna takáto skutočnosť nevyplýva.

15. Žalovaná tvrdí, že sa svojich práv voči žalobcovi domáha súdnou cestou. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zistiteľné, že obidve konania, prebiehajúce na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 16C/13/2019 o zaplatenie 34.600,- Eur ako aj pod sp.zn. 15C/41/2017 o vydanie vecí, v ktorých žalovaná vystupovala v postavení žalobcu, boli v dôsledku späťvzatia žalôb zastavené.

16. V posudzovanej veci bolo teda preukázané, že žalovaná sa výberom finančných prostriedkov vo výške 3.900,- Eur z účtu žalobcu bezdôvodne obohatila, keďže súhlas s ich výberom žalobca poprel a žalovaná túto skutočnosť nijako nepreukázala. Preto odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobe vyhovel.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to aj vo výroku o trovách konania, osobitne odvolaním nenapadnutým, ale výrokom súvisiacim (§379 písm. a/ C.s.p.).

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa §396 ods. 1 C.s.p. v spojení s §255 ods. 1 C.s.p. podľa pomeru úspechu strán sporu v odvolacom konaní. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).